

Kære Kjeld.

Jeg har kendt dig længe og alligevel ikke så længe. Selv om vi først mødtes i forbindelse med Henning Larsen-udstillingen i serien "Arkitekturens værksteder" havde jeg lagt mærke til dit særlige dobbeltnavn (ligesom mit) i forbindelse med de mange fantastiske udstillinger, du har stået for. Jeg havde desuden lagt mærke til din arkitektbaggrund og fandt din vidtfavnende tilgang til arkitektur meget inspirerende.

Hvad ville danske arkitekturudstillinger have været uden din og Louisianas indsats?

Du må have et umådelig fyldigt CV: Udstillinger, kataloger og bøger om utallige emner og alle af internationalt format og høj kvalitet. Over 40 år på samme plads uden at tabe dynamik og intensitet er imponerende.

Da vi arbejdede sammen om Henning Larsen-udstillingen, oplevede jeg dig som en stiltfærdig person, der havde en vidunderlig evne og lyst til at åbne muligheder i stedet for at sætte begrænsninger. Det var en glæde at mærke, at ingen ide var dig fremmed, og intet syntes umuligt.

Jeg husker, at du undervejs fortalte om en fantastisk indisk ingeniør. Du var fascineret af den geniale anti-stjerne – det var han dengang – der havde ført stjernearkitekters bizzarre indfald til succes med nyskabende konstruktioner. Det blev flere år senere til udstillingen om Cecil Balmond. En udstilling, der åbnede nye perspektiver for samarbejdet mellem arkitekter og ingeniører. Et samarbejde, der her i Danmark ofte synes sandet til i sædvane.

På Balmond-udstillingen blev ingeniøren stjernen på kunstmuseet. Ikke fordi han fokuserede på sin egen skønne verden af konstruktiv perfektion, men fordi han stående i baggrunden udnyttede den modstand, han mødte i stjernearkitekternes umulige formideer samt alle de andre problemer, som opgaverne ofte byder på. Igen en udstilling der med en ny vinkel bød på overraskende inspiration. Din nysgerrighed for at udforske de komplekse underliggende processer frem for at positionere stjernerne er nok karakteristisk for dig. Ligesom Cecil Balmond finder du inspiration og brændstof i den modstand, ideerne møder.

Senere bidrog du på tegnestuen i diskussioner om vores forslag til Moesgård Museum. Nu hvor bygningen er på vej, ville det være fantastisk, hvis muligheden skulle opstå for igen at arbejde sammen om en udstilling. Da vi diskuterede Moesgård, kom du ind på, hvordan I på Louisiana hele tiden inddrager nye områder af bygningsanlægget til de skiftende udstillinger frem for at holde fast på særligt fleksible områder. Pointen er, at forskellige rum kommer i spil og udnyttes i udstillingerne.

Hver gang man besøger museet, oplever man Louisiana, men et nyt og forvandlet Louisiana, i en lang sekvens fra alternativ arkitektur i 1977 med Hoff og Ussings store boligkonstruktion til Quinzes store røde installation i "Living". Jeg lagde mærke til, at udstillingen "Architecture without Architects" fra New York blev vist på Louisiana omkring den tid, hvor du startede der. Rudofskys udstilling og bog åbnede arkitekturens verden for mig og mange andre og det på en måde, der stadig har gyldighed. Det er en lignende vidtfavnende, menneskelig og jordnær tilgang til arkitektur og kunst, som du har ført frem til nutiden. Du er nysgerrig og vil gerne overraskes. Du har et særligt blik for værkstedet, det komplekse og nære frem for f.eks. stjernearkitekternes positioner.

Det er frydefuldt at se, hvor vidt feltet af, hvad der er arkitektur, kan åbnes, og at arkitektur kan formidles til enhver, uden at det bliver mindre spændende og inspirerende for fagfolk. Materialet bliver enormt, og man står på dine udstillinger ofte med ønsket om, at man have haft lidt mere tid. Man fornemmer, at researchen har været lang og alligevel intens. Endelig er du som udstillingsarkitekt en ekvilibrist, der med bravur fører opgaven fra ide til en færdig udstilling.

Alt det oplever man i den nuværende udstilling "Living". Endnu en gang er Louisiana forvandlet, og en ny, stor og mangfoldig verden åbner sig for den besøgende. Jeg blev fascineret af den særlige stemning på udstillingen, hvor gæsterne i stedet for den sædvanlige sidelæns museumsgåsegang stod som paralyserede eller flyttede sig på kryds og tværs og hentede hinanden for at vise en opdagelse. Det var som om, at processen med at lave udstillingen voksede videre.

Du er et beundringsværdig, nysgerrigt og legende menneske, og dine interesser synes uden grænser. Det er alt sammen kvaliteter, der gør dig til en inspirerende formidler.

Der er ikke nogen standard i din verden; alt skal kunne lade sig gøre. Du har aldrig en forudbestemt dagsorden. Udgangspunktet er ikke en særlig æstetik. Virkemidler, der passer til udstillingens emne og ide, opfindes, og rum og udstillinger forvandles, så ny, overraskende æstetik opstår.

Din skelsættende, vidtfavnende, inspirerende og alment tilgængelige formidling af arkitektur i bred forstand på et verdensmuseum for moderne kunst er en præstation, som Henning Larsens Fond ønsker at belønne.